

Danuta Jaskanis

Święck Strumiany, gm. Czyżew, woj. łomżyńskie. Stanowisko III

Informator Archeologiczny : badania 9, 217-218

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SZEMBRUK, gm. Rogóżno
woj. toruńskie
Stanowisko 2

Muzeum w Grudziądzu

Badania prowadził mgr Ryszard Boguwołski.
Finansował WKZ w Bydgoszczy. Drugi sezon
badań. Osada otwarta, przyrodowa /IX-X
wiek/.

Kontynuowano badania na osadzie przyrodowej, przylegającej do grodziska od strony wschodniej. Eksplorację prowadzono na powierzchni 2 arów we wschodniej, zachodniej i południowej partii, gdzie dokładnie uchwycono granice osady. Stratygrafia nawarstwień we wszystkich wykopach kształtowała się podobnie jak w roku ubiegłym. Pod warstwą orną, sięgającą do 0,25 m, zalegała warstwa kulturowa o miąższości od 0,25 - 0,45 m. Do stałych elementów osadniczych zaliczyć można dwie jamy o charakterze gospodarczym, założone na planie nieregularnego owalu. Wypełniaka ich stanowiła ciemnoszara piaszczysta ziemia z zawartością bryłek polepy i węgli drzewnych. Wyniki badań nie wniosły zmian w datowaniu stanowiska.

Materiały złożone będą w Muzeum w Grudziądzu.

SWIĘCK STRUMIANY, gm. Czyżew
woj. łomżyńskie
Stanowisko III

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Białymstoku

Badania prowadziła mgr Danuta Jaskanis.
Finansował WKZ w Białymstoku. Czwarty
sezon badań. Cmentarzysko płaskie z XII-
XIII w.

Prace przeprowadzono na ostatnich, nie przebadanych dotąd 3 arach. Uprzednio przebadano 4/5 całego obszaru cmentarzyska ustalając zasięg, charakter i chronologię. Analiza odkrytego tu materiału i jego korelacja z innymi elementami osadniczymi zespołu święckiego, narzuciły potrzebę przebadania obiektu do końca.

Na objętej pracami przestrzeni odsłonięto 177 grobów szkieletowych zalegających wielowarstwowo i w układzie rzędownym oraz 133 skupiska kości powstałe ze zniszczonych pochówków. Prace potwierdziły regułę, już wcześniej zaobserwowaną, stosowania jam regularnie

prostokątnych i stosunkowo płytkich. Niewielką głębokość jam uzasadniały badania geologiczne podłoża, stwierdzające na całym obszarze zajęтым przez cmentarzysko dwu metrowej grubości pokład twardej, spoiistej gliny. Fakt ten nasuwa przypuszczenie, że obranie tak niekorzystnych warunków na założenie cmentarza noszącego bez wątpienia cechy cmentarza przykościelnego podyktowane było wcześniejszym wzniesieniem tu budowli sakralnej, której ślady odkryto w 1970 r.

Jedynym odstępstwem od konsekwentnie przestrzeganej zasady składowania zmarłych głowami na zachód był grób nr 465, w którym szkielet kobiety skierowany był czaszką na wschód. Podobnie jak w latach ubiegłych inwentarz grobowy występował głównie w grobach kobiecych w postaci ozdób i części stroju. Pośród nich na uwagę zasługują groby nr 397 z kabłączkiem skroniowym plecionym z cienkiego druciku srebrnego, nr 319 i 374 w bogatym inwentarzu których wystąpiły czworokątne w przekroju duże kabłączki brązowe o ornamentowanych powierzchniach oraz nr 413 i 480 zawierające szcztkowo zachowane duże noże w skórzanych pochwach zszytych i zdobionych wąską taśmą brązową, i 453 z sześcioma dużymi "malinkami" wchodzącymi w skład kolii szklanych paciorków.

Wyniki prac nie zmieniają dotychczasowego określenia charakteru i treści kulturowej cmentarzyska. Przy szczegółowym opracowywaniu materiałów jedynie trzy groby z paciorkami ze złotą wkładką po raz pierwszy występującymi w inwentarzu, będą wymagały szczegółowej analizy, która może ewentualnie wpłynąć na przesunięcie datowania wstecz, na schyłek wieku XI.

Zbiory znajdują się w Muzeum Okręgowym w Białymstoku.

Badania zakończono.

TĄDOW GORNY, gm. Ustków
woj. sieradzkie
Stanowisko 2

patrz
okres wpływów rzymskich

TULIGŁOWY, gm. Różniewica
woj. przemyskie

Instytut Archeologii
Uniwersytetu Jagiellońskiego

Badania prowadziła dr hab. Maria Cabalska.
Finansował WKZ w Rzeszowie i UJ. Pierwszy